ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Μαΐου **1945** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **118**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 324. Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ φορολογιῶν τινῶν ἐπὶ τῶν προσόδων κλπ. καὶ περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν διατάξεων. 1

Α. Ν. 325. Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 2307)1940 καὶ 272)1945 «περὶ στρατιωτικῶν προαγωγῶν. 2

Α. Ν. 326. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως Ἐγκληματικῶν τινων Νόμων. 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(41)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Νόμου «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ φορολογιῶν τινῶν ἐπὶ τῶν προσόδων κλπ. καὶ περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν διατάξεων».

Πρὸς
Τὴν Α. Μ. τὸν Ἀντιβασιλέα

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς τῆς χώρας τὸ ἰσχῦον σύστημα τῆς ἀμέσου φορολογίας ὑπέστη πλήρη ἀναταραχήν, πολλαὶ δὲ ἐκ τῶν τότε ὑφισταμένων φορολογιῶν ἀνεστάλησαν.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν ὁμαλότητα δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ βαθμιαίως καὶ συστηματικῶς. Αἱ ἀναστάλεῖσαι φορολογίαι νὰ τεθοῦν ἐκ νέου εἰς ἰσχύν. Αἱ διατάξεις αἱ ἀντίθετοι πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας πρέπει νὰ ἀπαλειφθοῦν, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς κατοχῆς ὑπαγορευθέντα μέτρα δέον νὰ καταργηθοῦν.

Τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς ἐξυπηρετεῖ τὸ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν Ὑμῶν τιθέμενον σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδικώτερον ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι διαρρυθμίσεις.

Ἄρθρον 1. — Ἡ φορολογία οἰκοδομῶν ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ τμηματικῶς. Ὁ φόρος ὁ ἀναλογῶν ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν τῆς ἐτησίας περιόδου ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1945 ἕως 31ης Μαρτίου 1946 προκαταβάλλεται ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945—46 κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὸ δὲ ὑπόλοιπον καταβληθήσεται ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1946—1947.

Ἡ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐπαναφορὰ τῆς φορολογίας τμηματικῶς θεωρεῖται περισσότερον ἀναγκαία εἰδικῶς διὰ τὴν [illegible] ἰδιοκτησίαν οἰκοδομῶν, διότι ἀποτελοῦν μίαν ἐκ τῶν κατηγοριῶν τῶν φορολογουμένων οἱ ὁποῖοι ἐδοκιμάσθησαν κατὰ τὴν περιοδον τῆς κατοχῆς, διὰ μεγάλην δὲ μερίδα αὐτῶν τὰ πραγματοποιούμενα εἰσοδήματα δὲν ἔχουν προσαρμοσυνὴ εἰς τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τῶν ὑπολοίπων εἰδῶν, ἀλλ' εὑρίσκονται πολὺ χαμηλότερον.

Ἐπὶ πλέον ὅμως τὸ μέτρον ἐξυπηρετεῖ καὶ ἕνα ἄλλον σκοπόν. Ἡ ἀποκαταστασις κανονικης λειτουργίας εἰς τὴν φορολογίαν οἰκοδομῶν ἀπαιτεῖ προεργασίαν, ἐνεργειαν γενικῆς ἀπογραφῆς οἰκοδομῶν κλπ. Διὰ της βαθμιαίας ἐπαναφορας της φορολογίας παρέχεται ὁ ἀναγκαιος χρόνος διὰ τὴν τοιαύτην προεργασίαν.

Τέλος λαμβάνεται πρόνοια ὅπως ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1946—47 τὸ ποσοστὸν ἐκπτώσεως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων συντηρήσεως, ἐπισκευῶν ἀκινήτων κλπ. αὐξηθῇ ἀπὸ 17ο)ο εἰς 25ο)ο. Ἡ αὔξησις αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαία λόγῳ τῶν φθορῶν καὶ ζημιῶν τὰς ὁποίας ἔχουν ὑποστεῖ τὰ ἀκίνητα κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον καὶ τὸ στασιαστικὸν κίνημα καὶ ἔχουν ἀνάγκην ἐξαιρετικῶν ἐπισκευῶν.

Ἄρθρον 2. — Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῦται εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν ἀφορολόγητον ὅριον δραχ. 12.000 εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ὀχληθοῦν φορολογικῶς οἱ μικροεισοδηματίαι.

Ἄρθρα 3 καὶ 4. — Αἱ διατάξεις τῶν δύο τούτων ἄρθρων ἐπαναφέρουν εἰς ἰσχὺν τὰς φορολογίας Δ' κατηγορίας (ἐπὶ κερδῶν ἐξ ἐμπορεβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) καὶ Ζ' κατηγορίας (ἐπὶ ἀμοιβῶν ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων) τῶν κωμικρῶν προσόδων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος, ὡς εἶχον προπολεμικῶς καὶ καταργοῦν τὸν φόρον ἐκτάκτων κερδῶν ὡς καὶ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 171)1943 καὶ 1110)1944, αἱ ὁποῖαι εἶχον τροποποιήσει τὰς ἐν λόγῳ φορολογίας.

Ἐπὶ πλέον καθιεροῦται καὶ εἰς τὰς φορολογίας Δ' καὶ Ζ' κατηγοριῶν τὸ σύστημα τῆς προκαταβολῆς τοῦ φόρου ἀνὰ τρίμηνον.

Ἄρθρον 5. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζονται διὰ τὰς ἀναλυτικὰς κατηγορίας τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων νέοι φορολογικοὶ συντελεσταί, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνσωματοῦνται καὶ οἱ μετὰ τοῦ κυρίου φόρου συνεισπραττόμενοι πρόσθετοι φόροι (ὑπὲρ Δήμων κλπ.).

Ἄρθρον 6. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπαναφέρεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1945 ἡ φορολυγία ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, καταργουμένης τῆς ἀναστολῆς. Ἐπὶ πλέον, συμφώνως πρὸς τὰς ἤδη ὑφισταμένας βιωτικὰς συνθήκας τὸ ἀφορολόγητον ὅριον λόγῳ ἐλαχίστου συντηρήσεως ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 6.000 μηνιαίως προκειμένου περὶ ἀμειβομένων μη-

νιαίως εἰς δραχμ. 200 ἡερησίως προκειμένου περὶ ἡμερησίως ἀμειβομένων.

Τέλος, ὁρίζεται ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς διὰ τὰ ἐργατικὰ ἡμερομίσθια εἰς 1 ο)ο, διὰ δὲ τοὺς ὑπαλληλικοὺς μισθοὺς καὶ τὰς συντάξεις εἰς 1 ο)ο, διὰ μηνιαίας ἀποδοχὰς μέχρι 12.000 δραχ., καὶ εἰς 2 ο)ο διὰ τὸ περιπλέον ποσόν.

Ἄρθρον 7.— Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τῶν πινάκων συντελεστῶν ἐμποροβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945—46.

Ἄρθρον 8.— Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ φορολογικὴ κλῖμαξ συνθετικοῦ φόρου προσαρμόζεται εἰς τὰς παρούσας οἰκονομικὰς συνθήκας.

Ἐξαιρετικῶς λαμβάνεται πρόνοια βαρείας φορολογήσεως τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων, ὁριζομένου ὅτι τὸ τμῆμα τῆς συνολικῆς προσόδου τὸ ὑπερβαῖνον τὰς δραχ. 1.500.000, θὰ φορολογῆται με συντελεστὴν 75 ο)ο.

Ἄρθρον 9. Ἐκρίθη σκόπιμον νὰ καθιερωθοῦν κατώτατα ὅρια προσαυξήσεων λόγῳ ἐκπροθεσμοῦ ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως. Τοῦτο δὲ ἵνα τόσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὅσον καὶ τὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια μὴ δύνανται νὰ ἐπιβάλουν ἢ περιορίσουν τὰς προσαυξήσεις κάτω ὡρισμένου ὁρίου, καὶ οὕτω αἱ συνέπειαι τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων γίνωνται αἰσθηταὶ εἰς πάντας.

Ἄρθρον 10.—Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου γίνεται ἐπαναφορὰ τῆς φορολογίας τῶν ἐργολάβων καὶ προμηθευτῶν, ὡς ἰσχύσε πρὸ τῆς κατοχῆς, με προσηρμοσμένον φορολογικὸν συντελεστήν.

Ἄρθρον 11.—Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπαναφέρει τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῇ βάσει κατατάξεως, ἥτις εἶχεν ἀνασταλῆ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, καὶ ὁρίζει ὅτι ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945—46 ἄρχεται νέα φορολογικὴ περίοδος.

Ἡ ἐπαναφορὰ ὅμως αὕτη προϋποθέτει τὴν ἐνέργειαν γενικοῦ ἐλέγχου ἐπιτηδευματιῶν καὶ διαδικασίαν κατατάξεως διὰ ὅλους τοὺς ἐπιτηδευματίας. Ἡ τοιαύτη ἐργασία ἀπαιτεῖ καὶ ὡρισμένον χρόνον, ἀλλὰ καὶ σχετικὴν σταθεροποίησιν τῆς οἰκονομικῆς δυναμικότητος τῶν ἐπιχειρήσεων, δεδομένου ὅτι ἡ κατατάξις, ἥτις θὰ ἐνεργηθῇ, προκεῖται νὰ ἰσχύσῃ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ἔτη. Ἡ σταθεροποίησις αὕτη δὲν ἔχει εἰσέτι πραγματοποιηθῇ. Ἐκ τῶν λόγων τούτων ἐκρίθη σκόπιμον, ὅπως προσωρινῶς οἱ ἐπιτηδευματίαι ὑποχρεωθοῦν νὰ ἐφοδιασθοῦν με ἀδείας προκαταβάλλοντες φόρον ἐπιτηδεύματος, διαβαθμιζόμενον ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ἢ χωρίων, ἔνθα ἀσκεῖται τὸ ἐπιτήδευμα, μέχρις ὅτου πραγματοποιηθῇ ἡ ὑπαγωγή των εἰς τὴν ἐπαναφερομένην φορολογίαν ἐπιτηδεύματος βάσει κατατάξεως.

Εἰδικὴ μέριμνα ἐλαφρύνσεως λαμβάνεται διὰ τοὺς βομβοπλήκτους, πυροπαθεῖς καὶ λεηλατηθέντας.

Ἐπίσης μικρότερος φόρος ὁρίζεται διὰ τοὺς μικροεπιτηδευματίας, πλανοδίους καὶ τοὺς μὴ δυναμένους νὰ καταβάλουν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 12.—Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ῥητῶς ὁρίζεται ὅτι οἱ καθοριζόμενοι φορολογικοὶ συντελεσταὶ τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος δὲν προσαυξάνονται διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ ἀναγκαστικῶν δανείων, οὐδὲ συμβεβαιοῦνται μετ' αὐτῶν πρόσθετοι φόροι ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ εἰδικῶν ταμείων ἢ ὀργανισμῶν. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν αἰτιολογίαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, λαμβάνεται πρόνοια, χάριν ἁπλουστεύσεως, ὅπως εἰς τοὺς ὁριζομένους φορολογικοὺς συντελεστὰς ἐνσωματωθῶσι καὶ οἱ πάσης φύσεως πρόσθετοι φόροι.

Κατόπιν τούτων, ὡς εἶναι δίκαιον, λαμβάνεται πρόνοια ὅ-

δικαίου, ὀργανισμοὺς κλπ., ὑπὲρ τῶν ὁποίων εἰσεπράττοντο πρόσθετοι φόροι ἀποδίδεται ποσοστὸν ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος δημοσίου φόρου.

Ἄρθρον 13.— Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1945 ἡ φορολογία κύκλου ἐργασιῶν, καταργουμένης τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 171)1943, ἥτις προέβλεπε τὴν ἀναστολὴν αὐτῆς. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς τῆς ἐπαναφερομένης ταύτης φορολογίας ὁρίζεται εἰς 6 ο)ο προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀντὶ τοῦ 3 ο)ο τὸ ὁποῖον ἴσχυεν εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ αὔξησις αὕτη εἶναι δικαία κατόπιν τῆς διὰ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου καταργήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων 5 ο)ο εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεβάλλοντο μέχρι τοῦδε αἱ ἐν λόγῳ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις Δι' ἑτέρας διατάξεως ὁρίζεται ὅτι αἱ δηλώσεις τῆς φορολογίας ταύτης ἐπιδίδονται ἀνὰ τρίμηνον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τῶν μηνῶν Ἀπριλίου Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἀντὶ τῶν μηνιαίων δηλώσεων, αἱ ὁποῖαι ὑπεβάλλοντο κατὰ τὸ παρελθόν. Διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἐναρμονίζονται αἱ διατάξεις πρὸς τὰς τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὥστε τόσον διὰ τὴν δήλωσιν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, ὅσον καὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν νὰ ἰσχύῃ ἡ αὐτὴ τριμηνιαία φορολογικὴ περίοδος.

Ἄρθρον 14.—Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καταργεῖται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1945 καὶ ἐφεξῆς ὁ φόρος ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ κατάργησις αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαία, καθόσον ὁ συντελεστὴς 5 ο)ο ἦτο ἐπαχθὴς καὶ ἀπετέλει ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπάνοδον τῶν τιμῶν εἰς τὰ κανονικά των ἐπίπεδα, δεδομένου ὅτι διὰ πλεῖστα εἴδη, τὰ ὁποῖα μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς τὴν κατανάλωσιν διέρχονται διαδοχικῶς διὰ δύο ἢ περισσοτέρων ἐπιχειρήσεων, ἡ τιμή των ἐπιβαρύνεται διὰ τοῦ φόρου ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλεται εἰς ἑκάστην διαδοχικὴν πώλησιν.

Ἄρθρον 15.—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς τῇ ἐπιμονῇ τῶν κατακτητῶν, καθιερώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 1110)1944 βαρύταται κυρώσεις εἰς βάρος τῶν παραλειπόντων τὴν ὑποβολὴν φορολογικῶν δηλώσεων καὶ τῶν ἐπιδιδόντων ἀνακριβεῖς τοιαύτας.

Εἰδικώτερον, οἱ μηδόλως δηλοῦντες ἐστεροῦντο τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων, τόσον δὲ εἰς αὐτοὺς ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀνειλικρινῶς δηλοῦντας ἐπεβάλλοντο βαρύταται προσαυξήσεις φόρου φθάνουσαι μέχρις 500 ο)ο.

Αἱ ὑπερβαλλόντως βαρεῖαι αὗται ποιναί, ὡς εἶναι εὐνόητον, δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν ἰσχύουσαι εἰς περίοδον ὁμαλότητος, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ στέρησις τῶν ἐνδίκων μέσων ἀντιτίθεται πρὸς θεμελιώδεις συνταγματικὰς διατάξεις. Ὡς ἐκ τούτου καταργοῦνται αὗται καὶ δὴ ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1945.

Ὁ διὰ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182 ἐπιβληθεὶς εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῶν πλουτησάντων δέον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐντὸς τῆς βραχυτάτης δυνατῆς προθεσμίας. Ἡ ταχύτης αὕτη ἐπιβάλλεται ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως τοῦ φόρου, διὰ τοῦ ὁποίου φορολογοῦνται κέρδη τῆς πολεμικῆς περιόδου, ἰδίως τῶν συνεργασθέντων μὲ τὰς ἀρχὰς κατοχῆς κατὰ τὴν περίοδον τῆς δουλείας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐλήφθησαν πάντα τὰ ἐπιβεβλημένα διοικητικὰ μέτρα διὰ τὴν ταχίστην ἐφαρμογὴν τῆς διαδικασίας τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τῶν πλουτησάντων. Κατόπιν συνεννοήσεως καὶ μετὰ τῶν ἁρμοδίων φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ ἐργασία αὕτη θὰ ἔχῃ περατωθῇ μέχρι τέλους τρέχοντος ἔτους. Ὡς ἐκ τούτου ἐθεωρήθη σκόπιμον νὰ περιορισθῇ ἡ προθεσμία καθορισμοῦ τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τῶν πλουτησάντων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1945. Ὁ περιορισμὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας ταύτης γίνεται διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου. Ὡς εἶναι εὐνόητον

σεως τῶν πλουτησάντων δὲν ἀφορᾷ τὴν προθεσμίαν πρὸς εἴσπραξιν αὐτοῦ, ἥτις διέπεται ὑπὸ τῶν γενικῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 16.—Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καταργοῦνται ὡρισμέναι διατάξεις Νόμων δημοσιευθέντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς κ. λ. π.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὅπως μεταβάλληται ἡ προθεσμία δηλώσεως διαφόρων φόρων.

Ἄρθρον 17.—Τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπει φορολογικὴν ἀνακούφισιν, ὑπὲρ τῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι κατεστράφησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει συνεπείᾳ γεγονότων προκληθέντων ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ἀνεστάλη κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Μαΐου 1941 μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1945 χρονικὸν διάστημα, συνεπείᾳ εἰδικῶν δυσμενῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι συνέτρεξαν δι' αὐτάς.

Οὕτως ἔχουν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Σχεδίου Νόμου, ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1945.

Μετὰ σεβασμοῦ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 324.

Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ φορολογιῶν τινῶν ἐπὶ τῶν προσόδων κλπ. καὶ περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945 - 46 δὲν θὰ ἐνεργηθῇ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῆς Α' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν), ἥτοι διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1944 μέχρι 31 Μαρτίου 1945.

2. Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1946—47 ἐνεργηθήσεται βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῆς Α' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν), ἐπιδιδομένων κανονικῶν δηλώσεων διὰ τὰ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1945 μέχρι 31 Μαρτίου 1946 κτηθέντα εἰσοδήματα καὶ ἐνεργουμένης ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἀνασυντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

3. Ἐξαιρετικῶς τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου ἐξ εἰσοδημάτων οἰκοδομῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1946-47 θὰ προκαταβληθῇ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1945 ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτηθέντων κατὰ τὸ τρίμηνον Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου 1945, ὁ ὑπόχρεως πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου θέλει ἐπιδώσει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1945 προσωρινὴν δήλωσιν καταβάλλων ὁλόκληρον τὸν ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τούτων ἀναλογοῦντα φόρον.

Ὡσαύτως ἴσον ποσὸν πρὸς τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ φόρου θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1945.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγράφου ταύτης καταβαλλομένου φόρου θέλει συμψηφισθῇ εἰς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διὰ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις διὰ τὴν Α' κατηγορίαν τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1946—47 τὸ ἐν τῇ περιπτώσει α' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ποσοστὸν ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, λόγῳ ἀποσβέσεως, ἐξόδων ἐπισκευῆς κλπ., αὐξάνεται ἀπὸ 17.ο)ο εἰς 25 ο)ο.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945—46 ἐκπίπτεται, μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν δώδεκα (12.000) χιλιάδων δι' ἕκαστον ὑπόχρεων εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων Β' κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν), καταργουμένης τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 171)1943.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945 καὶ ἐφεξῆς προκύπτοντα κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ αἱ ἀμοιβαὶ ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων ὑπόκεινται, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὸν φόρον καθαρῶν προσόδων Γ', Δ' καὶ Ζ' κατηγοριῶν, ὡς καὶ εἰς τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος καταργουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀρ. 441)1941, τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 5 τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 171)43 καὶ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1110)1944, τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1445)1944 ἐφαρμοζομένης ἐφεξῆς διὰ τὴν Δ' κατηγορίαν τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Ὡσαύτως καταργοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945 αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος 1472)1942, ἀφορῶσαι τὸν εἰδικὸν τρόπον φορολογίας τῶν καπνοβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, φορολογουμένων τούτων διὰ τὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945 καὶ ἐφεξῆς κέρδη των ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, τοῦ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος κλπ.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων Δ' καὶ Ζ' Κατηγοριῶν ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945 καὶ ἐφεξῆς καθαρῶν κερδῶν ἢ ἀμοιβῶν ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλῃ αὐτὸν κατὰ τρίμηνον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβῆς ἢ τοῦ κέρδους τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ τριμήνου ἐργασιῶν, κατὰ προσέγγισιν ἐξευρισκομένων.

2. Ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, ὁ ὑπόχρεως εἰς προκαταβολὴν τοῦ φόρου, φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ὀφείλει νὰ [illegible] εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον καταβάλλων ἅμα ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἀναλογοῦντα φόρον.

Εἰδικῶς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1945 ἐπιδοθήσεται μία δήλωσις διὰ τὴν προκαταβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν ἢ ἀμοιβῶν τῆς περιόδου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945 μέχρι 30 Ἰουνίου 1945.

3. Οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῇ βάσει κατατάξεως ὑπόκεινται εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων Δ' ἢ Ζ' Κατηγορίας, κατὰ περίπτωσιν, διὰ τὸ ποσὸν τῶν τεκμηριαίων κερδῶν ἢ ἀμοιβῶν των, τὸ πέραν τοῦ τετάρτου τοῦ ποσοῦ τῆς τεκμαρτῆς προσόδου τῆς ἀνωτάτης κλάσεως τῆς φορολογικῆς κλίμακος τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος.

4. Διὰ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ προκαταβλητέου φόρου, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διὰ τὴν φορολογίαν τῆς Δ' καὶ Ζ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις.

5. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου προκαταβαλλόμενον ποσὸν φόρου συμψηφίζεται πρὸς τὸν ἐτήσιον φόρον τῆς αὐτῆς φορολογίας τοῦ αὐτοῦ φορολογικοῦ ἔτους, ἐν περιπτώσει δὲ ὑπάρξεως διαφορᾶς ἐνεργεῖται συμπληρωματικὴ βεβαίωσις ἢ κατὰ περίπτωσιν ἔκπτωσις ἢ ἐπιστροφή.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945-46 οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ τῶν κάτωθι ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Α' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) εἰς εἴκοσι δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (22 ο)ο).

β) Β' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ ἐνοικιοθώσεως γαιῶν) εἰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25ο)ο).

γ) Γ' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐκ κινητῶν ἀξιῶν) ἁπασῶν τῶν κλάσεων εἰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25ο)ο).

δ) Δ' Κατηγορίας (κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) εἰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25ο)ο).

ε) Ζ' Κατηγορίας (ἀμοιβῶν ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων) εἰς εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20ο)ο) προκειμένου περὶ ἀμοιβῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ εἰς δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12 ο)ο) προκειμένου περὶ ἀμοιβῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

2. Ἐν ᾗ περιπτώσει μεταξὺ τοῦ διανεμομένου εἰς τοὺς μετόχους μερίσματος περιέχονται καὶ κέρδη, δι' ἃ κατεβλήθη φόρος Δ' κατηγορίας κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐπὶ τῷ συντελεστῇ τῷ καθοριζομένῳ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπὶ τοῦ τμήματος τούτου τῶν κερδῶν δὲν ὀφείλεται φόρος Γ' κατηγορίας.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1945 καὶ ἐφεξῆς κτωμένων ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἐπαναφέρεται ὁ φόρος Στ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

2. Τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐκπιπτόμενον ἐκ τῶν εἰς τὸν φόρον τῆς Στ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὑποκειμένων ἀμοιβῶν λόγῳ ἐλαχίστου συντηρήσεως ποσὸν, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἓξ χιλιάδας (6.000) μηνιαίως προκειμένου περὶ μηνιαίως ἀμειβομένου προσωπικοῦ καὶ δραχ. διακοσίων (200) ἡμερησίως προκειμένου περὶ ἡμερησίως ἀμειβομένων.

3. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ὁρίζεται δι' ἁπάσας τὰς περιπτώσεις εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1ο)ο).

Ποσοστοῦ περὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων καταβαλλομένων εἰς ὑπαλλήλους καὶ συνταξιούχους ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2ο)ο) διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῶν δώδεκα χιλιάδων (12.000) δραχμῶν μηνιαίως ποσόν.

Ὡσαύτως μὲ φορολογικὸν συντελεστὴν δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2ο)ο) φορολογοῦνται καὶ αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαὶ αἱ καταβαλλόμεναι διὰ παροχὴν προσθέτων ὑπηρεσιῶν.

4. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁ ὑπόχρεως πρὸς παρακράτησιν τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων Στ' κατηγορίας ὀφείλει νὰ ἐπιδίδῃ δήλωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον καταβάλλων ἅμα ἐξ ὁλοκλήρου τὸν παρακρατηθέντα φόρον.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 29 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων πινάκων συντελεστῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς τριετίας 1934—35 ἕως 1936-37, ἥτις παρετάθη μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1944—45 διὰ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1110)1944, παρατείνεται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945—46, ὡς οὗτοι ἴσχυσαν διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1944—45.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ φόρος συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καθορίζεται διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945—46 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὕτη ἴσχυσε κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—1941 τροποποιουμένης ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἀφορολόγητον ὅριον ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000), τὰ δὲ κλιμάκια προσόδου ὡς καὶ οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ τῶν κλιμακίων παραμένουσιν ὡς ἔχουσι μέχρι καὶ τοῦ κλιμακίου τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων (1.500.000), πέραν τοῦ ὁποίου ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς ἑβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (75 ο/ο).

2. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐκπιπτόμενον ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν δι' ἕκαστον τῶν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου συνοικούντων προσώπων ὁρίζεται, διὰ τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν ἔτος, εἰς δραχμ. 10.000.

3. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945—46 ἀνατέλλονται αἱ διατάξεις περὶ καθορισμοῦ συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῇ βάσει μαχητῶν τεκμηρίων.

Ἄρθρον 9.

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προβλεπόμενα ποσοστὰ προσαυξήσεως λόγῳ ἐκπροθέσμου, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τοῦ ταὶα τοῖς ἑκατὸν (3 ο/ο) προκειμένου περὶ ἐκπροθέσμου, τοῦ δέκα τοῖς ἑκατὸν (10ο)ο) προκειμένου περὶ ἀνακριβείας καὶ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25 ο)ο) προκειμένου περὶ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 10.

Ἐπὶ προμηθευτῶν ἐν γένει καὶ ἐπιμελητῶν ἐκτελέσεως δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἔργων διὰ τὰς ἐκτελουμένας προμηθείας καὶ πιστοποιούμενα ἔργα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945 καὶ ἐφεξῆς ἐπιβάλλονται αἱ ἰσχύουσαι φορολογίαι πλὴ τῆς νεωνομένης τροποποιήσεως διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος 158ου)1942, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις καταργοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945.

Ὁ διὰ τοῦ ἑβδόμου 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος φορολογικὸς συντελεστὴς τῶν προμηθευτῶν ἐν γένει, ἐπιμελητῶν ἐκτελέσεως δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἔργων κλπ. ὁρίζεται διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐπιμασιῶν τούτων κέρδη ἀπὸ 5 ο/οο εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ προμηθευομένου εἴδους, ἐκτελουμένου ἔργου ἢ ἐνοικιαζομένης προσόδου, ἐφαρμόζεται δὲ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1945 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1945—46 ὁρίζεται νέα φορολογικὴ περίοδος διὰ τοὺς ἐπὶ τῇ βάσει κατατάξεως ὑποκειμένους εἰς τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος, οἵτινες ὑπογρεοῦνται ὅπως μέχρι τέλους Ἰουνίου 1945 ἐφοδιασθῶσι διὰ νέας ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος. Ὡσαύτως κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1945—46 θὰ ἐφοδιασθῶσι δι' ἀδείας καὶ οἱ μικροεπιτηδευματίαι.

2. Μέχρις ἐνεργείας τῆς ὁριστικῆς κατατάξεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος, οὗτοι ὑπογρεοῦνται διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1945—46 νὰ προκαταβάλωσιν ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀδείας ὡς φόρον ἐπιτηδεύματος τὰ κάτωθι ποσά, συμψηφισθησόμενα εἰς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἰς ὃ θέλουν ὁριστικῶς καταταγῆ.

Τὸ προκαταβληθησόμενον ποσὸν ὁρίζεται ὡς ἑξῆς, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου.

α) Ἐπὶ πόλεων πληθυσμοῦ κατοίκων 50.001 καὶ ἄνω εἰς δραχμὰς ἓξ χιλιάδας (6.000).

β) Ἐπὶ πόλεων πληθυσμοῦ ἀπὸ 25001—50.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).

γ) Ἐπὶ πόλεων πληθυσμοῦ ἀπὸ 10001—25000 κατοίκων εἰς δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας (4.000).

δ) Ἐπὶ πόλεων πληθυσμοῦ ἀπὸ 5001—10000 κατοίκων εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000).

ε) Ἐπὶ πόλεων καὶ κωμοπόλεων πληθυσμοῦ ἀπὸ 3001—5.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000).

στ) Ἐπὶ κωμοπόλεων καὶ χωρίων πληθυσμοῦ ἀπὸ 1001—3000 κατοίκων εἰς δραχμὰς χιλίας (1000).

ζ) Ἐπὶ χωρίων πληθυσμοῦ μέχρι 1000 κατοίκων εἰς δραχμὰς πεντακοσίας (500).

3. Προκειμένου περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀσκούντων ἐλευθέριον ἐπάγγελμα τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προκαταβλητέον ποσὸν φόρου μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.

4. Ἐπὶ βομβοπλήκτων, πυροπαθῶν καὶ λεηλατηθέντων τὸ προκαταβλητέον ποσὸν φόρου μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.

5. Ὁ Οἰκον. Ἔφορος διὰ τοὺς μικροεπιτηδευματίας, πλανοδίους καὶ τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν του μὴ δυναμένους νὰ καταβάλωσι τὸν φόρον τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ μειώσῃ τὸν φόρον τοῦτον κατὰ τὸ τέταρτον, ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἢ κατὰ τὰ τρία τέταρτα.

6. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δύναται νὰ αὐξάνῃ τὸν φόρον τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ δεκαπλάσιον αὐτοῦ διὰ τοὺς φορολογουμένους ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης των δικαιολογεῖ, κατὰ τὴν κρίσιν του, τὴν ἐπιβολὴν μείζονος φόρου.

7. Διὰ τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ διὰ τοὺς μὴ δηλοῦντας φορολογουμένους ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως, δι' ἧς καταλογίζει τὸ προκαταβλητέον ποσὸν φόρου καὶ εἰς τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τὸν ὑπόχρεων.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐκθέσεως ὁ ὑπόχρεως δικαιοῦται εἰς ἄσκησιν ἐνστάσεως. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἀπευθύνονται ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδικαζούσης εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν.

8. Ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος ἐκτιμῶν τὴν ταμειακὴν εὐχέρειαν τοῦ φορολογουμένου δύναται ἐξαιρετικῶς νὰ δοίζῃ τὴν εἰς δύο ἴσας δόσεις καταβολὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐξ ὧν τὴν μὲν πρώτην σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν φορολογούμενον κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκθέσεως, τὴν δὲ δευτέραν εἰς χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῆς 31 Δεκεμβίου 1945.

9. Προσθέτως πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος προβλεπομένας κυρώσεις κατὰ ἐπιτηδευματιῶν μὴ ἐφοδιαζομένων διὰ τῆς κατὰ νόμον ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος διατάσσεται διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος ἢ γραφείου ἐν τῷ ὁποίῳ ἀσκεῖται τὸ ἐπιτήδευμα μέχρις ὅτου ὁ εἰς φόρον ὑποκείμενος ἐπιτηδευματίας ἐφοδιασθῇ διὰ τῆς νομίμου ἀδείας καὶ καταβάλῃ τὸν ὀφειλόμενον φόρον ἐπιτηδεύματος. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἡ στέρησις τῆς προστασίας τῆς παρεχομένης εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐφ' ὅσον διὰ τὴν στέρησιν ταύτην, ἤθελεν, ἐκτιμῶν τὰ συντρέχοντα περιστατικά, ἀποφανθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τοὺς ἀσκοῦντας ἐλευθέριον ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945—46 οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἀναλυτικῆς καὶ συνθετικῆς, ὡς καὶ τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων ποσοστά.

2. Ὡσαύτως μετὰ τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 φορολογιῶν δὲν συμβεβαιοῦνται καὶ δὲν συνεισπράττονται πρόσθετοι φόροι ὑπὲρ δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ εἰδικῶν ταμείων (ὁδοποιΐας, ὁδοστρωμάτων κλπ.) ἢ ὀργανισμῶν κλπ.

Εἰς δήμους, κοινότητας, νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰδικὰ ταμεῖα, ὀργανισμούς, κλπ., ὑπὲρ τῶν ὁποίων μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου, συνεβεβαιοῦτο καὶ συνεισέπραττετο πρόσθετον ποσοστόν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου τελεῖ τὸ νομικὸν πρόσωπον, εἰδικὸν ταμεῖον κλπ., ἀποδίδεται ποσοστὸν ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος δημοσίου φόρου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Ἄρθρον 13.

1. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1945 καταργεῖται ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 171)1943 Νόμου.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 660)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν» ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ὁρίζεται εἰς ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6 %).

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937 καταργεῖται.

4. Τὰ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, ὁ ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν τοῦ φόρου, φυσικὸν ἢ νομικὸν-πρόσωπον, ὀφείλει νὰ ἐπιδίδῃ δήλωσιν τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον ἀκαθαρίστων ἐσόδων αὐτοῦ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περισφερείας τῆς ἕδρας τῆς ἐπιχειρήσεως καταβάλλων ἅμα ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἀναλογοῦντα φόρον.

Εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας ἀναγράφονται διακεκριμένως τὰ ἐξ ἑκάστου ὑποκαταστήματος, ἀντιπροσώπου ἢ πράκτορος προερχόμενα ἀκαθάριστα ἔσοδα».

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 2, 3 καὶ 4 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1945 καὶ ἐφεξῆς ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

Ἄρθρον 14.

Ὁ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 442)41 φόρος ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐμποικῶν ὑπηρεσιῶν καταργεῖται μὴ ἐφαρμοζόμενος ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1945 καὶ ἐφεξῆς ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν φορολογικῶν ἐγγραφῶν καὶ δηλώσεων τῶν ἐπιδοθεισῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945 καὶ ἐφεξῆς, καταργουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1110)1944 ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας.

2. Ἐπὶ ἐγγραφῶν κοινοποιηθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἠσκήθη ἔνστασις, συνεπείᾳ τῆς καταργουμένης ὡς ἄνω διατάξεως, ἥτις ἐστέρει τοὺς παραλείποντας τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων, παρέχεται προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν ἐνστάσεως ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐνστάσεις συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθησόμεναι ὑπὸ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τύποις, λόγῳ μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Ἀποφάσεις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, διὰ τῶν ὁποίων κατελογίσθησαν πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταργουμένων διατάξεων τοῦ Νόμου 1110)44,

ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 442)1941 φόρου ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων ὡς καὶ τοῦ ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τοῦ Νόμου 1110)1944, ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ αὐτοῦ φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη μέχρι τέλους Ἰουνίου 1945, ἐφαρμοζομένης καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος Νόμου.

5. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1945 δέον νὰ ἔχωσι κοινοποιηθῇ πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος νόμου Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, παραγραφομένου ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς κοινοποίησιν τοιούτων ἀποφάσεων».

Ἄρθρον 16.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ καθορίζηται ἡ ὑποβολὴ δηλώσεων κατὰ βραχύτερα ἢ μακρότερα χρονικὰ διαστήματα καὶ νὰ μεταβάλληται ἡ προθεσμία τῆς ὑπὸ τῶν φορολογουμένων ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων των ἐκ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, ἐπιτηδεύματος, κύκλου ἐργασιῶν, ἀσφαλίστρων καὶ φορτηγῶν πλοίων.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις συμβιβασμοῦ ἡ ὑπὸ τῆς 3ης περιόδου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ)τος 1792)42 προβλεπομένη μείωσις τῆς προσαυξήσεως δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ ποσοστὸν μικρότερον τοῦ κατωτάτου ὁρίου προσαυξήσεως, τοῦ ὁριζομένου κατὰ τὰς εἰδικὰς δι' ἑκάστην φορολογίαν διατάξεις.

3. Ὅπου διὰ γενικῶν ἢ εἰδικῶν νόμων προβλέπονται παρατάσεις προθεσμιῶν καὶ παραγραφῶν νομίμων, συμβατικῶν καὶ δικαστικῶν, αὗται δὲν ἰσχύουσι προκειμένου περὶ προθεσμιῶν καὶ παραγραφῶν ἀφορωσῶν τὴν ἄμεσον φορολογίαν ἐφόσον δὲν γίνεται περὶ αὐτῶν ρητὴ μνεία.

4. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομ. ἔτους 1945—46 καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 646)1941, τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ Ν. Διατάγματος 953)1942, τοῦ Ν. Διατάγματος 1551)1942, τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 8 τοῦ Ν. Διατάγματος 1793)1942.

Ἄρθρον 17.

Εἰς ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι κατεστράφησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει συνεπείᾳ γεγονότων προκληθέντων ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1945 χρονικὸν διάστημα, ὡς καὶ εἰς ἐπιχειρήσεις ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ἀνεστάλη κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Μαΐου 1941 μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1945 χρονικὸν διάστημα, συνεπείᾳ εἰδικῶν δυσμενῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι συνέτρεξαν δι' αὐτὰς δύναται νὰ παρασχεθῇ μείωσις μέχρις εἰκοσιπέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 ο)ο) τοῦ τυχὸν βαρύνοντος αὐτὰς φόρου Δ' καὶ Γ' (κλάσεως α') κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1945 καὶ ἑφεξῆς χρονικὸν διάστημα ἤθελον ἐμφανίσῃ ἀξιόλογον προσπάθειαν πρὸς ἐπανάληψιν καὶ συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν των. Ἐπὶ τῆς μειώσεως ταύτης ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου ὑποβαλλομένης, ἐντὸς τῆς πρὸς δήλωσιν τοῦ φόρου προθεσμίας, ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐκδικάζουσα κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται κατὰ τὰς φορολογικὰς περιόδους τῶν ἐτῶν 1945—46 ἕως καὶ 1949—1950.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ. Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Η. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(2)

ΑΝ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 325.

Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 2307)1940 καὶ 272)1945 «περὶ στρατιωτικῶν προαγωγῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2307)1940 «περὶ στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν προαγωγῶν» προβλεπόμενον Ἀνώτατον Συμβούλιον Προαγωγῶν, ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτὰ Ἀνωτάτων Ἀξιωματικῶν, ὁριζομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Τὸ ἀρχαιότερον τῶν μελῶν προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον πέντε ἐκ τῶν μελῶν του. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας κατισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς ἐτάχθη ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 272)1945 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2307)1945 «περὶ Στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν Προαγωγῶν» καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2307)1940, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 272)1945 καὶ τοῦ παρόντος, καταρτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Προαγωγῶν πίνακες Συνταγματαρχῶν (προακτέων μὴ προακτέων), τυγχάνουσιν ὁριστικοὶ καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατυπώσεις κρίσεως παρὰ τοῦ εἰδικοῦ Συμβουλίου, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

1. Προκειμένου περὶ προαγωγῶν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν, Ἀξιωματικῶν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀντιστυνταγματάρχου συμπεριλαμβανομένου καὶ ἀνθυπασπιστῶν, οἵτινες, βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 7)1945 Συντακτικῆς Πράξεως, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, παραμένουσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ μόνιμα στελέχη, τὰ σχετικὰ πρακτικὰ τῶν οἰκείων Στρατιωτικῶν Συμβουλίων, ὑφ' ὧν οὗτοι ἐκρίθησαν ἀποτελοῦσι πίνακας προακτέων, μὴ ἐφαρμοζομένων διὰ τούτους τῶν σχετικῶν, περὶ καταρτισμοῦ πινάκων, διατάξεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2307)1940, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες θὰ παραμείνωσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ μόνιμα ἐν ἐνεργείᾳ στελέχη τῆς Χωροφυλακῆς, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὰ ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν μόνιμα στελέχη τῆς Χωροφυλακῆς».

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 257)45 «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὰς ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ προαγωγὰς μονίμων καὶ ἐφέδρων στρατιωτικῶν τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ τῆς Χωροφυλακῆς», ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένου Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, καθίσταται ἁρμόδιον τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Προαγωγῶν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2307)40, ὡς τοῦτο τελικῶς συγκροτεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου 257)1945 ἀναστέλλεται.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 257)45.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιφυλαττομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 4, ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ Ἀναγκ. Νόμος 272)45 ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 326.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως Ἐκκλησιαστικῶν τινων Νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐκλεγόμενοι Μητροπολῖται πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὴν ἑξῆς διαβεβαίωσιν:

«Διαβεβαιοῦμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι θέλω ἐκπληρώσει τῇ θείᾳ Χάριτι τὰ ἀρχιερατικά μου καθήκοντα μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ δυνάμεως, τηρῶν ἀπαρασαλεύτους τοὺς θείους καὶ Ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας καὶ τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις. Διαβεβαιῶ δὲ ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου πίστιν εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, εὐπείθειαν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ ἐκλογὴ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς χηρευούσας οἱασδήποτε τάξεως Μητροπόλεις Ἀρχιερέων ἐν ἐνεργείᾳ, τῇ συγκαταθέσει αὐτῶν ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας, ἀσχέτως κλίματος.

2. Ἀρχιερεῖς ἐν ἐνεργείᾳ, μετατιθέμενοι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἰς ἑτέραν Μητρόπολιν, δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσιν ἐκ δευτέρου ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς πληρώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νόμου 671)43 ὁριζόμενος χρόνος πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων δύναται νὰ περιορισθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τριετίαν, ἐφόσον οἱ προτεινόμενοι, ὡς θεολόγοι λαϊκοὶ εἶχον δεκαετῆ τοὐλάχιστον ἐξαίρετον θρησκευτικήν, Κατηχητικήν, Κοινωνικὴν καὶ Φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν ὡς Καθηγηταί, ἁρμοδίως καὶ ὑπευθύνως πιστοποιουμένην.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 115)1945 παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον.

Ἄρθρον 4.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὡς Πρόεδρον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὀργανισμῶν καὶ Ἱδρυμάτων, κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποχωροῦντες λόγῳ γήρατος ἢ ἀσθενείας Ἀρχιερεῖς λαμβάνουσι περίθαλψιν ἰσοβίως πάσας τὰς προβλεπομένας διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς ἀποδοχὰς μετὰ τῶν Νομίμων ἐκάστοτε προσαυξήσεων, ἔτι δὲ καὶ τὸ (1)3) ἓν τρίτον τοῦ συνόλου τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 6.

Αἱ νενομισμέναι ἀποδοχαὶ τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ Νόμου 671)1943 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καταβάλ-

"Αρθρον 7.

1. Ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νόμου 5383)1932 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας» προβλεπόμενοι ἀναπληρωταὶ τῶν κωλυομένων Ἀρχιερέων καλοῦνται ἐκ τῶν ἐπ' ἀδείᾳ παρεπιδημούντων ἢ πλησιοχώρων Μητροπολιτῶν.

2. Ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κωλύεται διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἐν τῇ Προεδρείᾳ τοῦ Δευτεροβαθμίου διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς Κληρικοὺς Δικαστηρίου, τὴν Προεδρείαν ἔχει, τοῦ μὲν Δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου ὁ πρῶτος τῇ τάξει τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων τοῦ δὲ Πρωτοβαθμίου ὁ ἀμέσως μετ' αὐτὸν ἔχων τὰ πρεσβεία τῆς Ἀρχιερωσύνης. Καθήκοντα Γραμματέως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ ὁ ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκ τῶν ὑπαλλήλων Αὐτῆς.

"Αρθρον 8.

Αἱ δαπάναι διὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν (Ἱεροκήρυκος, Ἱερέων, Ἱεροδιακόνων καὶ Χορῳδίας) καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 9.

Ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἐπισήμου δελτίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Ἐκκλησία» συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 παράγραφος 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 671)1943 Νόμου καθορίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προτάσει τῆς Διοικούσης τὸ Δελτίον Ἐπιτροπῆς καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

"Αρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ